

tens Bidrag, idet at et Fleertal har troet at burde fastholde Lovudkastets Princip, nemlig at endeel af Statskassens Tilskud ubelukkende anvendes til Præmier i Hesteavlens Interesse, hvorimod et Mindretal vil have, at Statens Bidrag skal kunne anvendes uden nogen Indskrænkning, alene efter de landoconomiske Foreningers Bestemmelse; og et andet Mindretal, at der endvidere skal paahvile Statskassen den Forpligtelse at komme de landoconomiske Foreninger, der særlig interessere sig for Hesteavlens, ved Uddeling af Præmier af et større Beløb — til Hjælp med et Laan imod 6 pCts Rente og Afdrag aarlig.

Med Hensyn til Stamsutteriet er hele Udvalget enigt i ikke at gjøre noget Forslag til Ophævelsen af dette Institut; hvorhos dog et Mindretal har formeent, at der bør gjøres en Indskrænkning i Sutteriets Virksomhed med Hensyn til Fuldblødsstodden, og i Overensstemmelse hermed stillet Forslag til dette Stods Ophævelse.

Det har dernæst været under nøie Overveelse i Udvalget, hvorvidt Frederiksborg er et heldigt beliggende Sted for Stamsutteriet, og om der ikke er Anledning til, navnlig nu da Landstutteriet sandsynligviis vil blive ophævet, at flytte Stamsutteriet.

Da Stamsutteriet for de nærmere liggende Districter tildeels ogsaa virker som et Landstutteri, er der formeentlig Anledning til alle rede af denne Grund at flytte samme til et Sted, der ligger nærmere ved de egentlig hestes opdrættende Egne i Landet, end Frederiksborg, og da Jylland er den Deel af Landet, der særlig interesserer sig for Hesteavlens, og hvor den største Hesteopdræt finder Sted, og det desuden, for den sydlige Deels Bedkommende, er beliggende mere midt i Landet, maa det antages, at det heldigst beliggende Sted for Stamsutteriet maa være der. Naar nu Udvalget desuagtet ikke har gjort noget Forslag til Stamsutteriets Flytning, er Grunden den, at man ikke troede sig istand til tilstrækkelig at kunne oversøe og beregne de Udgifter for Statskassen, en saadan Flytning, naar den skulde foretages strax, vilde forårsage. Hele Udvalget, med Undtagelse af S. Nielsen, skal derfor indskrænke sig til at henlede Regjeringens særdeles Opmærksomhed paa det Dusselige og Hensigts-

mæssige i, at Stamsutteriet henlægges til et passende Sted i Jylland, saasnart Saadant kan skee uden særdeles forøgede Udgifter for Statskassen.

Med Hensyn til Udkastets enkelte Paragrapher skal Udvalget tillade sig at bemærke:

Naar der i § 1 siges, at Staten virker til Hunsdyravlens Fremme „ved Bidrag til at holde Hingste“, formener Udvalgets Fleertal, at denne Sætning bør udgaae af Paragraphen i Overensstemmelse med vort Forslag til § 10 og efterfølgende Paragrapher.

§ 3 er opstillet som Regel, at Statens Bidrag kun kan tildeles saadanne landoconomiske Foreninger, der virke til Hunsdyravlens Fremme i et heelt Amtsradsdistrict. Der er heri en Afvigelse fra Bestemmelsen i Loven af 31 Marts 1852, idet der i den nævnte Lovs § 3 udtrykkelig udtales, at saafremt der findes flere landoconomiske Foreninger i et Amt, da fordeles Statens Bidrag mellem disse i Forhold til hvor stor en Sum hver særskilt Forening i vedkommende Amt selv bidrager til Præmier. Idet Udvalgets Fleertal vel i og for sig anseer det for det Heldigste, at en landoconomisk Forening omfatter et heelt Amt, saa kan det dog ikke undlade at tage Hensyn til, hvad der nu finder Sted, og hvad der ifølge de locale Forhold i mange Amters neppe kan være anderledes, nemlig, at der i et Amt eller Amtsradsdistrict har dannet sig flere landoconomiske Foreninger. Gaaende ud herfra, kan Udvalgets Fleertal ikke tiltræde den i Udkastets § 3 opstillede Regel.

Ifølge Lov af 31te Marts 1852 kan, under de der opstillede Betingelser, en Sum af 400 Rb. af Statens Bidrag tilstaaes ethvert Amt. Ogsaa heri er § 3 i Udkastet afvigende, og denne Afvigelse er motiveret derved, at det har viist sig mindre hensigtsmæssigt, at i et Amt kan tilstaaes mere end 400 Rb. aarlig, idet Foreningerne i flere af de større Amters som Følge heraf ikkun have kunnet tilstaaes en Dvota Deel af deres Præmietilskud, naagtet der i andre Amters ikke har været Brug for det hele Beløb af 400 Rb., og endeel af Statskassens Tilskud er saaledes forbleven uden Anvendelse. Udvalgets Fleertal formener, at det vil være heldigst ogsaa i denne Henseende at blive staaende